

ना. क. श्रीरुष्णायनमः जातेकुमारेपितात्कंठादेकंयज्ञोपवीतमुत्तार्यजातस्यकुमारस्यनाभोनिधायस्पृष्ट्वाऽग्नाहादिषु ।
 स्नात्वाऽऽगत्यपादौप्रक्षाल्याचम्य बहिरेवपुष्पाहंवाचयित्वा मातृकापूजनंरुत्वा आभ्युदयिकंविधाय अंतर्गत्वा ।
 १ प्राणानायम्य तिथिप्रवृत्तांते असंकुमारंगार्भिकचैजिकैर्नोर्निर्हरणार्थंजातकर्माख्येनकर्मणासंस्कारिष्ये इति
 संकल्प्यः दिवस्परीतिवात्सप्रेणानुवाकेनाभिमृश्य चंदिवस्परीमथमेजते अस्मिन्निरस्मद्वितीयंपरिजातवेदाः
 तृतीयमप्सुनृमणाअजस्रमिंधान एनंजरतेस्वाधीःविद्याते अग्रेत्रेथात्रयाणिविद्यातेसद्यविभृतंपुरुत्रा विद्या ।
 तेनामपरमंगुहायद्विद्यातमत्संयत आजगंथ समुडेतानृमणाअपंतर्चक्षाइधेदिवोअग्रऊधन् तृतीयेत्वारज ।
 सितस्थिवांसमृतस्थोनौमहिषाअदित्वन् अक्रन्ददग्निस्तनयन्निबध्नौःक्षामारेरिहृद्दीरुथःसमंजन् सद्योजता
 नोविहामिहोअरयदारोदसीभानुनाभात्यन्तः उशिषाचकोऽररतिः सुमेधमर्त्तेश्चग्निरमृतोनिधायि इयर्त्ति ।
 धूममरुजंभरिभ्रदुल्लुकेण शोचिषाद्यामिनक्षत् विश्वस्यकेतुर्भुवनस्यगर्भआ रोदसीअपृणाज्जायमानः वीडुंवि
 दद्विमभिनत्यरायंजनायदग्निमयजंतपंच श्रीणामुदारोअरुणोरयोणांमनीषाणांप्राप्यणःसोमगोपाः वसोःसूनुःस

हसोअसुराजाविभात्यग्रउपसामिथानः यस्तेअद्यकृणवतद्गुडशोचेष्पंदेवयुतवंतमग्रे प्रतनयप्रतरांस्यो अ॥
 छाभिद्युस्मंदेअकंयविष्ट आतंभजसौश्रवसेषग्रउस्यउस्यआभजशस्यमाने प्रियःसूर्यप्रियोअग्राभवात्सु ॥
 ज्ञातेनभिनददुज्जनितैः त्वामग्रेयजमाना अनुशुनिधानस्निदधिरैवापाणि त्वयासहृद्विणमिच्छमानाव्रजं ॥
 गोमंतमुशिजोविचव्रुः दृशनोरुक्मउर्द्यायद्यौदुर्मर्षमायुःश्रियेरुचानः अग्निरमृतोःभवद्दयोभिर्यदेनंद्यौरजन
 यत्सुरेताः अनेनवात्सप्रानुवाकेनाभिमृशत् अस्मिन्नहःसहसंपुष्पाम्योधमानाःसेवशे इतियनुषासांकउपवेश
 अंगादंगात्संभवसिहृदयादधिजायसे आत्मावैपुत्रनामातिसजीवशरदःशतं अश्माभवपरशुर्भवहिरण्यमस्तृतं
 भव पशूनांत्वाहिकारेणाभिजिग्राम्यसौ इतिद्वाभ्यामभिमंयात्तावित्यत्रकुमारस्यनक्षत्रनाम्नासंबुद्धीतेनोपाःशु
 कुमारंनिर्दिशति तत्रनामेत्यंप्रयुज्यतः कार्तिक रोहिण मार्गशीर्ष आद्रक पुनर्वसु तिष्य आश्लेषः माघ
 फाल्गुन उत्तर हस्त चैत्र स्वाति वैशाख अमुराधा ज्येष्ठः मूलक आषाढ श्रावण श्रवणेतिवा धनिष्ठा शत ॥
 भिषक् प्रोष्ठपद प्रोष्ठपद रैवत अश्वयुत अपभरण आपभरणेतिवा स्त्रियाएकारांतानि पुंसोरोकारइत्येव

ना.क. पुनः अंगादंगात्संभवसि हृदयादधिजायसे आत्मावैपुत्रनामासि सजीवशरदः शतं अश्माभवपरशुर्भवहि
 रणमस्तुतंभव पशूनां त्वाहिंकारेणाभिजिघ्रास्यसौ द्वाभ्यां मूर्ध्ना नमवधाय एताभ्यामेवमंत्राभ्यां दक्षिणे कर्णे जपं कृ
 २ त्वा दर्भेण हिरण्यं निष्टुर्बध्वा तेन घृतमुक्तं मधुगृह्णित्वा मेधांते देवः सविता मेधां देवी सरस्वती मेधांते अग्नि
 नो देवा बाधतां पुष्करस्त्रजा त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वयि स्त्रियो भ्राजो दधातु त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वयीं दुर्इन्द्रियं दधातु त्व
 यि मेधां त्वयि प्रजां त्वयि सूर्यो भ्राजो दधातु इति कुमारं स ह त्वा शयित्वा क्षेत्रिये त्वानि कृत्यै त्वा दुहो मुं चामि वरुणस्य ।
 पाशात् अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि शिषे ते दद्यावापृथिवी उभे इमे शंतेऽग्निः सहाङ्गिरस्तु शं द्यावापृथिवी सहोषधी ।
 भिः शमं तरिक्षः सद्वाते न ते शंते च तस्यः प्रदिशो भवंतु या देवीश्च न स्यः प्रदिशो वातपत्नी रभिसूर्यो विचष्टे तासां
 त्वा जरस आदधामि प्रयक्ष्म एतु नि कृतिं पराचैः अमोचि यक्ष्मादुरितादवर्त्यै दुहः पाशां नि कृत्यै चोदमोचि अहा
 अवर्तिमविदस्यो नमप्यभूद्भुङ्क्षु हतस्य लोके सूर्य्यमृतं तमसो ग्राह्याय त देवा अमुचन्नसृजन्त्येनसः एवमहमि
 मंक्षेत्रियाज्जामिषः सान् दुहो मुं चामि वरुणस्य पाशात् इति पंचाभिर्मंत्रैः कुमारं स ह त्वा शयित्वा भूः

स्वाहा भुवःस्वाहा सुवःस्वाहा इति पृषदाज्यं कांस्पपात्रेण कुमारं सङ्कृत्वा शयित्वा अङ्घ्रिः शेषः सः सः सः
 ज्यगोष्टे निनयेत् माते कुमारः रक्षोऽभीन्माथे नुरत्याचारिणो प्रियाभनस्पभूया एधमानास्वेगहे इति कुमारं मातुरं
 कआधाय अयं कुमारो जरां धत्तु दीर्घमायुः यस्मै त्वं स्तनप्रणयाय सुर्वचो यशो वत्नं इति कुमारं दक्षिणस्तनं प्रति
 धाय यद्गमे हृदयं दिवि चंद्रमसि स्थितं तदुर्वे पश्यं माहं पौत्रमहा रुदं यत्ने सुशोमे हृदये वेदाहं तत्प्रजापतौ वेदा
 मतस्य ते वयं माहं पौत्रमघं रुदं इति द्वाभ्यां शय्यां पृथिगमभिमृश्य नामयति न रुदति यत्र च यं वदामसि यत्र चाभि
 मृशामसि इति तत्र संविष्टं कुमारं उपस्पृश्यः अप उपस्पृश्यः आपः सुप्तेषु जाग्रतरक्षाः सिनिरितो नुदधुं इति कुमार
 स्पशिरः समीपे जलपूर्णं कजशं निधाय चहिरागत्य अथाग्निं प्रतिष्ठाप्य पर्युक्ष्य परित्स्तीर्या तं हृत्य परिधिच्य साज्या
 नृसर्षपा नृफलीकरणमिश्रानं जलिना सङ्कदादाय अयं कलिं पतयंतं श्वानमिबोद्धुं अजां यासितामि वमरुतः प
 र्याद्धः स्वाहा इति शेषं हुत्वा मरुद्वा इदं नमम पुनः स्वाहा मरुद्वा इदं नमम एवमाहु
 ति त्रयस्यैकाहुति एवमेवाष्टावाहुतमः एवं पुनरंजलीनादाय षंडेरथः षंडिकर उज्ज्वलः च्यवनो नश्यतादितः स्व

ना.क. हा मरुद्वाइदंनमम स्वाहा मरुद्वाइदंनम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम अयःप्रणोमर्कउपवीरउत्तरवतः चव
 नोनथ्यतादितःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम केशिनीःश्च
 ३ लोमिनीःखजापोजोपकाशिनी अपेतनथ्यतादितःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनः
 स्वाहा मरुद्वाइदंनमम ४ मिश्रवाससःकौबेरकारक्षोरजेनप्रेषिताः ग्रामःसजातयोगछंतीछंतोपलिताह्।
 तान्स्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम ५ एतान्घृतैतान्गुह्यै
 तेत्ययंअखणस्पुत्रः तानग्निःपर्यसरत्तानिंद्र स्तान्द्रहस्पतिः तान्द्रवेदब्राह्मणः प्रमृशनःकूटदंतानविकेशा।
 नलंबनस्तनान्स्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम ६ नक्तंचा
 रिणउपस्थेशान्छूलहस्तान्कपालपान् पूर्वण्णपितृत्तुष्टैः आत्मकर्णकः माताजयत्तासर्पतिग्रामेविधरमि
 छंतीस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाइदंनमम ७ निशीथ्यचारिणीस्वसा
 संधिनाप्रेक्षतेकुलं याम्बपंतंचोधयंतियस्यैविजातायांमनः तासांत्वंहृष्यवर्त्तनेक्रोमानः हृदयंयहृत अग्नेअ

१. क. क्षीणिनिर्दहत्वाहा अग्रयश्दंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाश्दंनमम पुनःस्वाहा मरुद्वाश्दंनमम ७ इत्यष्टावाज्या
 कुतोर्द्धत्वा उत्तरं परिषिच्य गृहपाजाक्षःशस्ति प्रविष्टे प्रविष्टे तस्मीमग्रावावपतेति एवमहरहस्तेपितथाकुर्युरा
 ४ दशरात्रं शिषोवाचयेत् यदि गर्भाधानपुंसवनसीमंतानि स्वस्वकालेन कृतानि तदा प्रथमे दिने जातकर्म न कुर्यात्
 तदा एकादशे द्वादशे वा दिने गर्भाधानादि जातकर्मां तानि संस्काराणि कृत्वानाम कुर्यात् तथा च कारिका गर्भाधा
 नं पुंसवनं सीमंतो जातकर्म च स्वस्वकालेन कुर्याच्चैत्रान्मासाहविधीयतेति इति जातकर्मविधिः समाप्ति
 मगमत् १ संचत १७५० ज्येष्ठमासे कृत्तपक्षे तिथि द्वादशी भानुवासरे लिखितं च प्रकंडोलिया ज्येष्ठमा
 भवानहं सराज कावियादाडदेशे अमरवल्ली निवासिना मोहमईयां लिखितं यादृशं पुस्तकं दृष्टं तादृशं
 लिखितं मया यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दोषते १ श्रीहरिर्जयति ५ ५

